

tantadruj

priloga primorskih gledališč

slovensko stalno gledališče
teatro stabile sloveno

SNG
NOVA GORICA

Gledališče Koper
Teatro Capodistria

Sreda, 20. februarja 2019

primorske novice

Primorski
dnevnik

“Sicer pa res nad soncem nisem več navdušen;
želim, da bodi red sveta porušen.”
William Shakespeare, Macbeth
SNG Nova Gorica, sezona 2018/2019

V vlogi Smrčuljčice nastopa Urška Taufer.

Otroška uprizoritev *Smrčuljčica*

V zagovor pravljici in njenemu spreminjanju

Otroška uprizoritev *Smrčuljčica*, avtoric Ane Duše in Tjaše Črnigoj, po motivih različic *Trnuljčice* bratov Grimm in *Smrčuljčice* Lee Wilcox, je doživela premiero na malem odru SNG Nova Gorica novembra 2018. Namenjena je otrokom od 5. leta naprej in jih navduši na vsaki ponovitvi.

ANA DUŠA, DRAMATURGINJA PRI UPRIZORITVI SMRČULJČICA

Gre za "zasukano pravljico", ki se poigrava s pričakovanji mladih gledalcev o dejanjih kraljeviča, kraljične in vile, ki skrbi za spečo kraljično. Ko se nekega dne prikaže kraljevič, ki naj bi poljubil kraljično, se vse obrne na glavo - pravljica se prilagodi svojemu času.

Kdo je avtor pravljice?

Pravljica je nenavaden literarni žanr. V resnici na področje literature sodi samo delno, saj mora biti zato, da neko besedilo imenujemo "literarno", to besedilo zapisano, pravljica pa je dolgo obstajala zgolj kot pripovedni žanr. Kdo je avtor pravljice, ni enostavno določiti: ker izhaja iz ljudske tradicije, kjer je "potovala od ust do ust", lahko za to avtorstvo po eni strani rečemo, da je kolektivno, vsaka konkretna ubeseditev, naj je zapisana ali zgolj pripovedovana, pa je individualna. "Kolektivna pravljica" je sestavljena iz vseh individualnih ubeseditvev hkrati in kot takšna nima trdnega izhodišča, iz katerega bi lahko razlagali njene pomene ter z njimi stopali v dialog. Pravljični motivi in sižeji se prosto gibljejo od enega ubesedovalca do drugega in sami po sebi niso avtorski: avtorski je šele način, na katerega so ti motivi vsakokrat znova sestavljeni, opisani, komentirani, interpretirani. "Originalna" pravljica ne obstaja: posamičnim motivom in sižejem lahko sledimo zgolj prek ohranjenih zapisanih različic, iz katerih lahko na njihov razvoj sklepamo samo delno; a to so ponavadi le drobci "osebne zgodovine" vsake pravljice, medtem ko je ustna glavčina njenih ubeseditvev za vedno

izgubljena. Tudi če se najde kje kdo, ki se še spomni, kako mu je konkretno pravljico pripovedovala babica, njene ubeseditve ne bo znal ponoviti do besede natančno - pa tudi če bi jo: pravljice so mnogo starejše od vsake babice.

Pravljica je odsev družbenega konteksta

Vsako literarno delo v sebi nosi etične komponente avtorja in družbenega konteksta, v katerem je bilo napisano. Ko ga beremo, tako nujno stopamo v dialog z avtorjem, njegovim časom in njegovim razumevanjem sveta. Zgodi se lahko, da nekatera dela sčasoma postanejo problematična, saj se družba vmes do te mere spremeni, da ne podpira več istega sistema vrednot. Takšna dela so v novih okoliščinah pogosto podvržena cenzuri (znan primer so romani Marka Twaina, ki jih zaradi pogoste uporabe besede "nigger" (črnuh) v ZDA umikajo s polic šolskih knjižnic). Takšno ravnanje je seveda problematično - literatura (in umetnost nasploh) obstaja tudi zato, da skozi spoznavamo druge kontekste - časovne, geografske, miselne, družbene. In da se v (re)interpretaciji besedila nanje odzovemo v skladu z lastnim kontekstom in prepričanji.

Interpretacija pravljice in brata Grimm

"Kolektivna pravljica" zaradi svoje narave prehajanja od enega do drugega ubesedovalca nima jasne etične podstat. Ponuja zgolj niz dogodkov, ki jih niti ne vrednoti niti ne komentira. To naredi šele vsakokratni zapisovalec oziroma pripovedovalec - podobno,

kot vsakokratni režiser po svoje interpretira dramsko besedilo, ki ga postavlja na oder. Najbolj prepoznaven del evropskega pravljicega kanona (ki je v 20. stoletju pravzaprav postal svetovni) je zbirka pravljic bratov Grimm. Zapisovala sta jih v prvi polovici 19. stoletja, njun namen pa je bil ustvariti zbirko nemških narodnih pravljic. Čeprav ju danes poznamo kot avtorja nekaterih najbolj priljubljenih primerkov tega žanra (*Rdeča kapica*, *Trnuljčica*, *Sneguljčica* in druge), to ne drži: v osnovi gre za ljudska besedila, ki sta jih Grimma zapisala, pri čemer sta jih interpretirala v skladu s svojim časom in ideološko naravnostjo. Ko jih beremo, se mo-

najna, vpisana je v DNK žanra, podobno kot pri dramatik. Tako kot Hamleta v sodobnem času nima smisla režirati in igrati na način, kot je to počel Shakespeare, tudi pravljice nima smisla pripovedovati tako, kot sta to počela brata Grimm. Onadva sta svojo nalogo opravila pošteno; poznala sta predhodne zapise pravljic, ki sta jih obdelovala, tudi v svojem teoretičnem delu sta te zapise komentirala in z njimi polemizirala. Vedela sta, da ne pišeta absolutne in dokončne verzije pravljic, temveč da zgolj dodajata svoj kamenček v njihov življenjski tok. Jasno jima je bilo, da je pravljica najbolj živa ravno skozi spremembo, ki jo diktirata vsakokratni kon-

"Tako kot Hamleta v sodobnem času nima smisla režirati in igrati na način, kot je to počel Shakespeare, tudi pravljice nima smisla pripovedovati tako, kot sta to počela brata Grimm."

ANA DUŠA

dramaturginja, pripovedovalka, besedilopiska in pedagoginja

ramo zavedati, da ne promovirajo "večnih in nespremenljivih" resnic, temveč vrednote bratov Grimm in družbenega konteksta, znotraj katerega sta delovala. Njuna zbirka je izjemna in neprecenljiva in je bolj kot karkoli drugega določila današnje razumevanje pravljice. A ko se danes lotimo njihove (re)interpretacije, moramo do njih zavzeti kritično distanco, tako kot moramo zavzeti kritično distanco do dramskega besedila, ki se ga odločimo desetletja ali stoletja po avtorjevi smrti postaviti na oder. Sprememba je v pravljici pričakovana in

tekst in avtorjev odziv nanj. Če bi živela danes, bi vse te pravljice zapisala drugače, tako, da bi bile v skladu z današnjim časom. Onadva sta bila tista, ki sta v pravljico o speči lepotic uvedla element prebujenja skozi kraljevičev poljub. Danes bi Trnuljčico verjetno prebudila drugače, tako kot so jo drugače prebujali avtorji tistih različic pravljice, ki so bile zapisane pred njima. Niti malo ne dvomim, da bi soglašala s trditvijo, da je kritičen pogled na pravljico odgovornost vsakokratnega interpreta, tako do samega materiala kot tudi do potencialnega občinstva. •

V Novi Gorici ponovno na ogled *Macbeth*

Predstava, ki se ne konča, ko se spusti zavesa

Maestrozen Shakespearov *Macbeth* (Marij Čuk, Primorski dnevnik) kot drama mladosti (Petra Vidali, Večer) je sozvočje celotnega tima ustvarjalcev (Ingrid Kašca Bucik, Radio Slovenija), postavljeno v brezčasje in brezprostorje (Andraž Gombač, Primorske novice), valovi, zdaj viharno, zdaj upočasnjeno ... do potankosti premišljeno, tako da se uprizoritev začrtuje v vsej svoji dovršenosti (Iva Koršič, Novi glas).

Ob pohvalnih kritičnih odmevih po uspešni decembrski premieri, iz katerih je sestavljen uvod tega članka, so v SNG Nova Gorica povabili tudi gledalce, naj jim zaupajo svoja mnenja o predstavi.

Mnenja gledalcev - veliko pohval in drobne kritike kot začimbe

Predstava mi je bila všeč. Pri tako zahtevnih dramah sem vedno zno-va presenečena nad sposobnostjo igralcev, da si zapomnijo obsežna in težka besedila. Poleg tega občudujem tudi to, kako malo scen-skih elementov je res potrebnih, če igralci prikažejo tako izvrstno in-terpretacijo. Krasni kot vedno!

(Katarina, 42 let)

Brezvesten par, željan moči in oblasti, sta mojstrsko odigrala Nejc Cijan Garlatti in Arna Hadžialjević. Močno me je prev-zela njuna interpretacija, saj se nam v njej kot fatamorgana pri-kaže tudi delček "človečnosti", ki ju premoreta njuna lika.

(Eva, 27 let)

Macbeth je ena tistih predstav, ki se ne konča, ko se spusti gle-dališka zavesa. Je predstava, ki spodbuja razmišljanje o dobrem in zlem, o okoliščinah, ki človeka pri-vedejo do nepredstavljenih in včasih tragičnih dogodkov, o ra-nah, ki jih človek zada sebi, svojim bližnjim in tudi tistim, ki so mu bolj oddaljeni. Predstava je pre-segla moja pričakovanja tudi za-radi odlične igralske zasedbe.

(Inga, 55 let)

Predstava je zaradi vsebine in teme zahtevna, zato od gledalca terja zbrano spremljanje. Njena mračna vsebina se nas je dotak-nila, saj smo po njej prav potre-bovali "sproščen" klepet ob pijači. Nekoliko slabše se je slišalo ne-katere monologe, sicer pa so igral-ci svojo nalogo večinoma dobro opravili. Velja pohvala mladi ge-neraciji igralcev. Scena je dobra, prav tako kostumi.

(Darinka, 65 let)

Gre za odlično predstavo, za-nimivo sceno, odlično igro, pred-vsem pa bi izpostavil Nejca in Arno v glavnih vlogah. Nasploh so mi všeč predstave v tem slogu, kot je bila pred leti tudi Ondina. Me-nim, da je ustvarjalcem uspelo pre-nesti glavno Shakespearovo sporočilo.

(Aleš, 48 let)

Predstava *Macbeth* je bila še ena od izjemnih uprizoritev sicer odličnega ansambla SNG Nova Go-rica. Nejc Cijan Garlatti me je po-novno navdušil s prepričljivo igro in tekočimi monologi. Tudi Arna Hadžialjević je izvrstno odigrala ženo, ki s svojimi povzpethskimi potrebami stoji za svojim sicer velikim možem. Vsekakor pripo-ročam ogled vsakomur.

(Vika, 57 let)

Tematika povzpethstva in želje po oblasti za vsako ceno je še kako aktualna tudi danes, le da so meč zamenjala druga sredstva. Usode "krvnikov" so si podobne, od zma-govalne naslade do notranjega razkroja in uničenja. Ansambel no-vogoriškega gledališča je v upri-zoritev vložil veliko energije in mojstrstva. Na trenutke pa je bilo podajanje besedila pretiho, kot bi igralci govorili samim sebi. Pred-stava je zanimiva, vredna ogleda in razmisleka o tematiki.

(Mojca, 59 let)

Star rek pravi, da za vsakim us-pešnim moškim stoji uspešna žen-ska. V *Macbeth*ovem primeru ne-nasitna ženska. Gre za igro pre-pričevanja, negotovosti in strahu pred lastnim obrazom, ki je ni vredno zamuditi. Tako da sedite, ne premaknite se, nikamor, dokler vam ne podržijo zrcala, ki vam pokaže, kar je skrito v vas.

(Jakob, 19 let)

Ne zamudite!

Na odru SNG Nova Gorica bo po-novno moč videti veliko upri-zoritev v ponedeljek, 25. februarja, ob 20. uri. Predstava za abonma Četrtek, ki je januarja odpadla za-radi bolezni, pa bo na sporedu 28. marca. •

Miha Nemec

FOTO: PETER UHAN

Minutka z ...

Miha Nemec: "Bil bi trubadur ali sufi ali ..."

Prihodnji mesec bo **Miha Nemec** nastopil v prvi slovenski izvedbi za oder prirejenega romana *Nekaj ljudi išče srečo in crkne od smeha* - to bo že njegova štirideseta novogoriška predsta-va, ki jo sooblikuje kot igralec. Zelo uspešno pa je tudi zrežiral več uprizoritev, med njimi sta bili najbolj odmevni *Life@anti* in *Rokovnjači*. Z režijo predstave *Šakuntala*, ki je v ponedeljek go-stovala v SNG Nova Gorica, za-ključuje študij režije na ljubljans-ki AGRFT.

• Kako si kaj?

"Hvala, dobro. Se trudim uživa-ti."

• Kaj si imel za zajtrk?

"Danes? Drugi hod po zelo do-bri pomaranči je bil fantastičen

"Najprej sem seveda jezen na druge, potem na sebe, nato se poskusim čimprej umiriti, prev-zeti odgovornost, se opravičiti in si napako tudi oprostiti. Ne ve-dno v istem vrstnem redu."

• Kaj pričakuješ od drugega?

"Prijaznost. Sodelovanje. Ra-zumevanje. Sprejemanje. Empa-tijo. To, kar pričakujem tudi od sebe."

• Če ne bi bil igralec bi bil ...

"Sem že. Že tako nimam samo enega poklica. Ne gre. Sem dvoječek. Poleg tega, da sem igra-lec, sem zelo rad tudi v drugih vlogah. Sem tudi gledališki režiser, avtor dramskih besedil. Vse to so vloge, ki soustvarjajo gledališče, in jaz rad gledam gle-dališče iz več smeri. Če ne bi ustvarjal gledališča, bi bil tru-

"Ven je treba iti. V gozd, na travnike, hoditi, teči, smučati, peti, plesati, se družiti in ljubiti."

MIHA NEMEC
igralec in režiser

doma pečen bel kruh, ki ga je ustvarila Maja, moja žena."

• Kaj najprej storiš, ko prideš domov?

"Preklapljam in se vživljam v vloge, ki so primerne za okolje družinskega življenja."

• Najljubša pesem ta trenu-tek?

"Ta trenutek je to ljudska pe-sem *Spet prihaja k nam poletje*, ki jo pojeta Kaja Lorenci in Žan Perko v predstavi *Šakuntala 117 / spominjanje ljubezni* - moji ma-gistrski predstavi na smeri gle-dališka režija."

• Katera tvoja lastnost ti je najbolj všeč?

"Igrivost."

• Katera pa najmanj?

"Užaljenost."

• Brez česa ne moreš živeti?

"Brez volje, brez radosti me še zrak ne zanima."

• Kaj storiš, ko se zaveš, da si naredil napako?

badur ali brahman, sufi, krščan-ski mistik. To so osebnosti, ki me ta trenutek najbolj vznemirjajo. Včasih bi bil Indijanec, razis-koval bi teritorije. Bil bi nedo-segljiv dalj časa. Staroverec mo-goče. Bil bi raziskovalec. V bis-tvu bi se ves čas igral. Eh, pa sem že nazaj."

• Kaj je zadnje, kar pomisliš, preden stopiš na oder?

"Kako se počutim? Od tu dalje so vse misli last predstave."

• Kaj je zate igra z eno be-sedo?

"Srečanja."

• Kaj je zate največja pri-dobitev civilizacije?

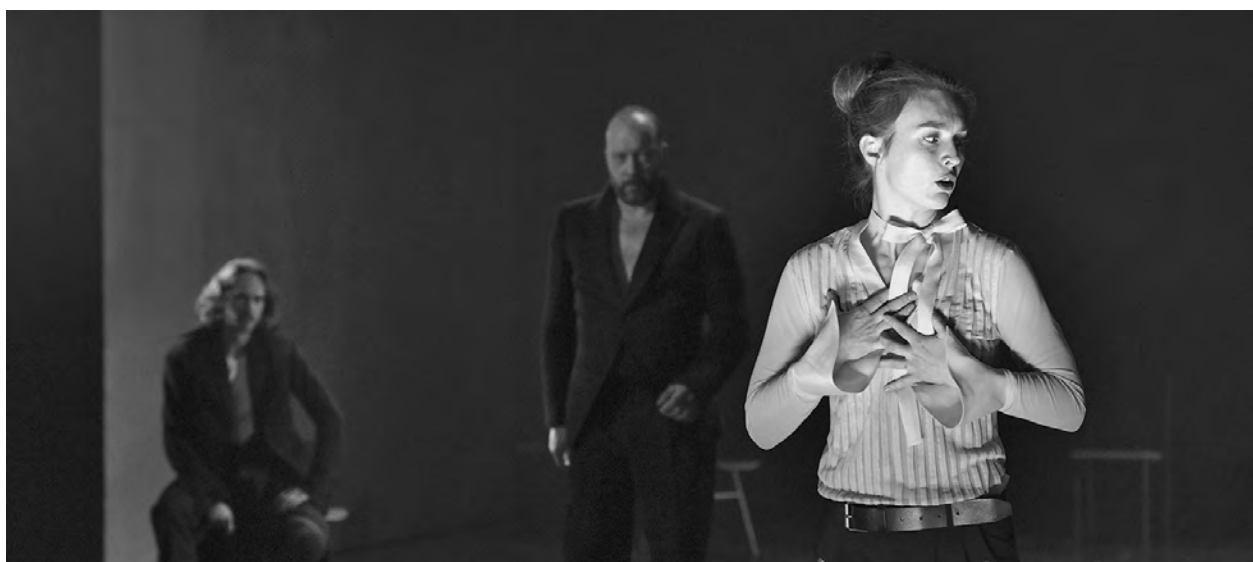
"Sobivanje, sodelovanje, str-pnost, pomoč, vzpodbujanje v vseh oblikah, ki smo si jih iz-mislili znotraj skupnosti."

• Kaj bi sporočil drugim?

"Ven je treba iti. V gozd, na travnike, hoditi, teči, smučati, peti, plesati, se družiti in lju-biti." •

Poklon kostumografiji

Pred predstavo se bodo poklo-nili Prešernovi nagrajenki **Bjan-ki Adžić Ursulov**, tudi kostu-mografiji pri uprizoritvi *Mac-betha*, z odprtjem razstave iz-bora kostumov, ki jih je zas-novala za predstave novogo-riškega gledališča. Od leta 1991 je v sozvočju s koncepti režiser-jev različnih generacij in poetik v Novi Gorici sooblikovala dva-najst uprizoritev besedil iz ra-zličnih obdobij, vselej pa s pre-poznavnim avtorskim pečatom vrhunske mednarodno uvelja-vljene kostumografije.

Arna Hadžialjević kot Lady Macbeth, kakršno si je zamislila kostumografinja Bjanka Adžić Ursulov.

Jasmin Kovic, režiserka muzikla *Zadnjih pet let*

Omogočite mladim stik z gledališčem!

Trst je mesto, ki ljubi muzikal, zato so velikokrat na sporedu gostovanja mednarodnih produkcij s tega področja. Bolj redko pa se tržaška gledališča odločajo za uprizoritev muzikla: Slovensko stalno gledališče ponuja v tem smislu izjemno priložnost z off Broadway muziklom *Zadnjih pet let* (*The last five years*) Jasona Roberta Browna, ki je nastal v koprodukciji z Glasbeno matico in SNG Nova Gorica.

SANDI JESENİK

Ljubezenska zgodba pisatelja Jamiea in igralka Cathy se dogaja v New Yorku, mestu sanj (ki se včasih ne uresničijo), in zaživi v predstavi, ki vrednoti lokalni umetniški potencial z igralci in glasbeniki iz dežele Furlanije Julijske krajine. Iz Trsta prihajajo protagonista, **Danijel Malalan** in **Patrizia Jurinčič**, ter glasbena vodja **Andrejka Možina**, iz Gorice režiserka **Jasmin Kovic**, iz vse dežele pa člani instrumentalne skupine. Mednarodni uspeh tega muzikla je vezan na lepoto žanrsko raznolike glasbe, a tudi na izvirnost dramaturgije, ki predvideva dve vzporedni pripovedi iste zgodbe: on od začetka do konca, ona pa od konca do začetka. Predstava bo na sporedu v tržaškem Kulturnem domu do 24. februarja. Pogovorili smo se z režiserko Jasmin Kovic, ki ima za seboj televizijske, filmske in gledališke izkušnje.

• **Kako se je začela vaša ustvarjalna pot?**

“Po diplomi gledaliških smeri fakultete v Vidmu sem vpisala magistririj iz operne režije v Bologni, nato pa master na rimski akademiji Silvio D’Amico. Že med študijem sem se ukvarjala z režijo različnih kulturnih dogodkov, imela sem asistence v Trstu, tako v

FOTO: LUCA QUAINA

Nasmejana režiserka Jasmin Kovic (levo) je bila tako kakor protagonista muzikla *Zadnjih pet let* zadovoljna z uspešno premiero v SSG.

Slovenskem stalnem gledališču kot v Stalnem gledališču FJK. Dalj časa sem bila umetniški vodja gledališke skupine v Števerjanu.”

• **Kaj je tisto glavno vodilo, ki vas je prepričalo za študij opere?**

“Odločila sem se najbrž zato, ker je to najkompleksnejša oblika gle-

dališča. Študij sem sprejela kot izziv in nadaljevala v tej smeri. Izpostavila bi sodelovanje v Teatru Regio di Parma, preizkusila sem se v televizijski režiji oper, prav tako sem sodelovala pri uprizoritvah v veronski areni. To sodelovanje mi je pripadalo kot prejemnici štipendije za najboljšo študentko in mi odprlo možnost

za sodelovanje s poklicnimi režiserji.”

• **V Slovenskem stalnem gledališču v Trstu ste pripravili muzikal *Zadnjih pet let*. Kakšen je bil vaš pristop do tega dela?**

“Najprej bi rada poudarila, da je muzikal hibriden žanr, med gle-

Pogovor s člani benda v *Brownovem muziklu*

Pogled na predstavo ... izza pultov

“Samo nekdo, ki je doživel takšno ljubezen, je sposoben v glasbo skriti toliko čustev. Trenutki, ko violina zajoka zaradi lepih spominov, ko kitara skozi strune spusti ves bes, ki ga čuti prevarano srce, ali pa ko bas objame vso nemoč polovice duše, ki ve, da izgublja drugo polovico, so razkrili vse znanje izjemnega skladatelja.” Tako piše prevajalec muzikla *Zadnjih pet let* Janez Usenik o vlogi instrumentalistov, ki so soprotagonisti te uprizoritve.

Njim smo dali besedo, da bi spregovorili o tej predstavi iz svojega zornega kota.

“Instrumentalna zasedba je posebna zaradi barv, ki jih različni žanri zahtevajo: prehajamo namreč iz klubskih v komorne vode, medtem pa si vzamemo čas za rock, latino, swing,” pojasnjuje **Andrejka Možina**, glasbena vodja in korepetitorica v muziklu. “Raznolikost v ritmu in barvi je del izvirnega koncepta. Zapisana sem evropski tradiciji, zato težje prenašam glasne ameriške muzike velikega formata: ta muzikal pa je drugačen, ker stavi na zgodbo, na pripoved, zato mi je zelo blizu,” še dodaja.

Violinist **Sebastiano Frattini** priznava, da igrati v tem muziklu sploh ni enostavno: “Po eni strani violina nosi lirično nit, po drugi pa mora kljubovati nekaterim improvizacijskim trenutkom, pri katerih mi je veliko pomagalo dejstvo, da ne izhajam iz klasičnega okolja. Igranje v mali zasedbi nam daje možnost, da smo veliko bolj povezani in da je med nami tesna interakcija, kar me zelo navdihuje.”

FOTO: LUCA QUAINA

Instrumentalna skupina, ki jo koordinira Andrejka Možina (za pianinom), igra v živo na vseh predstavah *Zadnjih pet let*.

Violončelistka **Irene Ferro Casagrande** že tretjič sodeluje pri produkciji SSG in zato ve, da je biti glasbenik na sceni nekaj posebnega: “Ob obvladanju glasbene vloge se moraš še prepustiti dogajanju na odru. Včasih pride do

nenavadnih prošelj: v prejšnji produkciji me je režiser na primer vprašal, naj zaspim, medtem, ko igram, kar zagotovo ne spada v moj cv ... Srečna sem, da lahko spet sodelujem z gledališčem, saj mi take umetniške izkušnje vlivajo

veliko nove energije!” Kitarist **Matteo Bognolo** je sicer predan kantavtorski glasbi in prvič sodeluje pri muziklu: “Moj položaj na sceni mi ne omogoča, da bi dobil pravi feedback. Prav gotovo doživljam celoto na poseben

dališčem in opero, zato gre za drugačen pristop. Lahko se ga lotiš z gledališkega vidika, raziskuješ najprej lik, obenem upoštevaš glasbeni komentar. Od dramskega gledališča se razlikuje v tem, da je glasba napisana in predvidena že vnaprej, potem pa je na vrsti režiser, ki odloči, kako bo upošteval to glasbo. V našem primeru smo z igralcema vzporedno, od samega začetka raziskovali dramsko kreacijo in petje. Zanimivost te predstave je v tem, da je dejansko celotno besedilo péto, kot v operi.”

• **Nobena skrivnost ni, da je produkcija tesno povezana z lokalnimi ustvarjalci. Kako je bilo delati z njimi?**

“Andrejka Možina, ki je kopetitorica in tudi članica zasedbe šestih izvajalcev glasbe v živo, je pravi človek na pravem mestu. Brez nje bi v tako kratkem času glasbeni del težko izpeljali. Z obema igralcema sem v preteklosti že sodelovala, prekrasno ju je bilo spremljati na vajah in mislim, da sta si oba želela delati to predstavo. S svojo različnostjo sta se zelo lepo dopolnjevala.”

• **Tokrat ste sodelovali s poklicnimi umetniki, velikokrat pa ste tudi mentorica mladim gledališkim navdušencem in ustvarjalcem. Kaj se vam zdi najbolj pomembno pri tej vlogi?**

“Mladim je potrebno omogočiti stik z gledališčem, zato jih je potrebno pravilno izobraževati in jim dati priložnost izkusiti se v njem.” •

način, z izostrenim posluhom bolj kot z očmi. Počutim se kot v pravem bendu, v katerem pa nimaš rezerve za morebitne napake. Dirigenta sta v tem primeru igralca.”

Basist **Luca Emanuele Amatruda** pa je že kot otrok oboževal muzikal *Jesus Christ Superstar*, v katerem je pred leti tudi igral: “Ta izkušnja pa je drugačna. *Zadnjih pet let* spregovori namreč preko zgodbe in tesno sodelovanje z igralcema/pevcema zahteva intenzivno pozornost. Obožujem tudi kombinacijo klasičnih in modernih glasbil kot je moj električni bas. Nisem pričakoval, da bom imel tudi statažo, a je postala prav zanimiva izkušnja.”

Violončelist **Mariano Bulligan** je že večkrat sodeloval pri gledaliških predstavah kot glasbenik na odru: “Večkrat je šlo za koncertne izvedbe, bolj kot za pravo mizansceno, tokrat pa je spet nekaj drugačnega. Znašel sem se v čudoviti skupini in glasba je res huda! Bistveno je bilo razumeti, koliko in kdaj smo izpostavljeni. V odnosu do igralcev in konteksta smo naredili, kar nam je svetovala režiserka: našli smo svojo zgodbo. Ko pa igralca poišče stik z mano, je ohranjanje zbranosti hkrati vznemirljiv in zabaven izziv!” •

Nedeljske glasbene matineje v sodelovanju z Glasbeno matico

Priložnost za glasbenike in občinstvo

Enkrat mesečno se foaje balkona Kulturnega doma v Trstu spremeni v koncertno dvorano. Nov niz nedeljskih matinej se je začel novembra, v znamenju topline juga, s programom za glas in kitaro (Katja Markotič in Saša Dejanović) in skladbami hrvaških, italijanskih, španskih, mehiških in paragvajskih avtorjev.

Sledili so decembrski koncert stare glasbe s skupino ReSonare Consort, januarški nastop godalnega kvarteta Accademia Virgiliana iz Mantove z glasbo Franza Schuberta, nato še trio Amael iz Ljubljane, ki je igral skladbe Kopača, Brahmsa in Smetane. Zaključek letošnjega niza bo 10. marca ob 11. uri s koncertom mladih glasbenikov, ki so se izkazali na koncertnem in tekmovalnem področju.

Umetniški vodja nedeljskih matinej je **Črtomir Šiškovič**, ki pred koncem pete, uspešne sezone, lahko predstavi zelo pozitiven obračun: “Leta 2015 se je po dolgih letih spet obnovila tradicija koncertne sezone v tržaškem Kulturnem domu. Ideja se mi je pojavila po večkratnih pogovorih s slovenskimi, zamejskimi kulturniki, ki so se mi pritoževali, da je koncertno življenje med Slovenci v Trstu na žalost nekako zamrlo. Pomislil sem na svoje glasbene veze po svetu in se odločil, da poskusim. Kontaktiral sem najprej ravnatelja Glasbene matice Bogdana Kralja, ki je z navdušenjem sprejel ponudbo, nato pa sva stopila v stik z vodstvom Slovenskega stalnega gledališča, kjer sem prav tako naletel na zelo dober sprejem in zanimanje do projekta. Skupaj smo izbrali primeren prostor za koncerte komorne glasbe, kot je foaje balkona, in smo se dogovorili za niz petih matinej, od novembra do marca.”

Šiškoviča je sprva skrbel odziv občinstva, a priznava, da se je mo-

FOTO: VILJI BONATI

Tržaški violinist Črtomir Šiškovič je glavni pobudnik in od prve izvedbe umetniški vodja Glasbenih matinej.

til: “Čeprav se gledališče ne nahaja v mestnem središču, kjer si ob sprehodu in kavi privoščiš še koncert, sta bila ura in dan očitno primerna in ponudba zelo dobrodošla. Publika je prihajala v vse večjem številu in redno. Ob tem moram poudariti, da poleg slovensko govorečega občinstva prihajajo tudi italijansko govoreči gledalci in ljubitelji glasbe drugih narodnosti, kar potrjuje, da umetnost združuje!”

To združevanje se pri matinejah dogaja tudi med občinstvom in glasbeniki, poudarja Črtomir Šiškovič, saj se vsakdo lahko po koncertu pogovori z nastopajočimi na družabnosti in tako poglobi svoje znanje ali izrazi svoje vtise: “Tako kulturno vzdušje veliko pomeni predvsem mladim, zato Glasbena matica prireja ob koncu niza tudi svoj koncert z odličnimi učenci. Še enkrat hvala vsem za to priložnost!” •

V SSG prihajajo Goldbergove variacije

Pripravite se na woodyallenovsko predstavo!

SSG Trst bo 15. marca premierno izvedlo *Goldbergove variacije* Georga Taborija, tekst, napisan 1991, katerega se smatra za vrhunec nemške postmoderne drame.

George Tabori in Heiner Müller sta dva najpomembnejša nadaljevalca gledališča Bertolta Brechta. Medtem, ko je Müller dekonstruiral in radikaliziral učiteljevo pozicijo, je Tabori prevzel razigranost Brechtovega popularnega teatra, elemente kabareta, in jih združil z edinstvenim humorjem. George Tabori se na duhovit način poigrava z resničnim trpljenjem in težavami Juda Goldberga, pomočnika in žrtvenega jagnjeta nepredvidljivega režiserja, gospoda Jaya, njegovega šefa, ki je za sebe v predstavi rezerviral vlogo Boga! V nekem jeruzalemskem gledališču se je Jay odločil postaviti delo svojega življenja. Narcisoidni režiser je za svoj predložek vzel Biblijo.

Tabori nam najprepoznavnejše motive iz Svetega pisma predstavlja z neverjetno dozo rušilnega humorja. Je avtor, ki pozna gledališče v dušo. Sam se preizkuša v vlogah igralca, pisca, režiserja, producenta, pozna vse mehanizme in recepte gledališča. Izbere prizore od Adama in Eve, Kajna in Abela, Abrahama, Sare in Izaka, knjige o Joni, pa vse do Mojzesa in Arona do Jezusovega križanja. S potovanjem

FOTO: JERNEJ ČAMPEL

Igralska zasedba Goldbergovih variacij si je zamislila fotoportret za prilogo Tantadruj.

skozi scenske prizore, iz katerih je oblikovana judovsko-krščanska civilizacija, Tabori prikazuje svojo verzijo usode izbranega naroda. Paralelno spremljamo duhovite zaplete okoli nastanka predstave, odkrivamo Jayeve erotične pustolovščine s čistilko v gledališču, z znano scenografijo in na koncu s “femme fatale”, igralko Tereso Torentina. Istočasno je predstava poučna in “woodyallenovska” in spaja starozavezne elemente s slikami iz pop-kulture, kot so recimo

Angels of Hells. Predstavo v prevodu **Mojce Kranjc** režira **Robert Waltl**, za katerega je to prva režija v SSG Trst. Dramaturg je **Ivica Buljan**, scenografa sta britanski umetnik **Ben Cain** in hrvaška vizualna umetnica **Tina Gverović**, kostumografinja je **Ana Savič Gečan**, koreografinja **Selma Banich**, avtorica glasbe pa znana istrska etno-jazz umetnica **Tamara Obrovac**. Svetlobo bosta oblikovala tandem Sonda 13 in Toni Soprano Meneglejte. •

Gledališče Koper kot most med kulturo in izobraževanjem

Čarobna moč gledališča otroke uči tudi odgovornosti in solidarnosti

Gledališče Koper s peštrim programom za otroke vse bolj igra vlogo obalnega kulturno-izobraževalnega centra, ki ga otroci radi obiščejo. Prizadeva si za oblikovanje široke palete vsebin, ki otrokom ponujajo več kot le zabavo.

Ni skrivnost, da se je mlado koprsko gledališče rodilo prav z otroško predstavo. "Vsi, ki smo verjeli vanj, smo vedeli, da se mora z njim roditi tudi novo občinstvo, novi ljudje, ki bodo rasli in zoreli z nami. Zato vas imamo za sopotnike in prijatelje, zato ste za nas najpomembnejši," je v uvodu letošnje gledališke sezone zapisala direktorica Gledališča Koper **Katja Pegan**.

In res. Skrb za mlado občinstvo je že od ustanovitve eno od poslanstev koprškega gledališča, v katerem gledališki program za otroke in mlade ni pomemben le z vidika oblikovanja bodočega abonmajskega občinstva, poudarja gledališka pedagoginja **Vanja Korenč**: "Gledališče otroka vpelje v svet zabave in znanja, spodbuja domišljijo, vzpostavlja vrednote in nudi zavetje. Čarobna moč gledališča nas uči poguma, ustvarjalnosti, odgovornosti, solidarnosti, empatije, kritičnega razmišljanja, razumevanja sveta okrog nas in še mnogo več."

Prvi korali v svet gledališča

Gledališče Koper vsako leto pripravi dve lastni otroški produkciji, v skoraj dveh desetletjih obstoja pa so se med njimi zvrstile tako vsem znane pravljice kot tudi krstne uprizoritve slovenskih dramskih besedil. Ti dve in gostujoče uprizoritve drugih slovenskih gledališč skupaj sestavljajo dva otroška abonmaja. Prvega, ki so ga poimenovali *Mali oder*, sestavlja pet predstav na malem gledališkem odru. Ponosno poudarjajo, da so v letošnji sezoni opazili velik porast abonentov "najmanjšega" abonmaja. Intimnost male dvorane in bližina odra njihovim najmlajšim obiskovalcem daje občutek varnosti, interaktivnost

predstav pa jim omogoča, da z odrskimi junaki sklenejo pravcata prijateljska zaveznitva. Po drugi strani pa abonma *Mavrična ribica* s sedmimi predstavami na velikem odru gledališče predstavi v vsej svoji veličini.

Abonmajskega programa podpirajo spremljevalne vsebine, s katerimi želijo otrokom ponuditi celostno gledališko izkušnjo. Zanje pripravljajo ustvarjalne delavnice, pogovore o predstavah, učne ure o gledališču in gledališkem bontonu in še kaj. Razvijanje novih programskih vsebin, ki bi še razširile ponudbeno paleto, pa v Gledališču Koper razumejo kot eno od prioritete pri oblikovanju programa. Zato se v okviru petletnega projekta kulturno-umetnostne vzgoje *Prvi prizor* trudijo, da bi kulturo in umetnost naredili razumljivo ter da bi še bolje razumeli želje in potrebe mladega občinstva. "Nosilec projekta *Prvi prizor* je Drama SNG Maribor, s katero sodelujemo različni projektni in strokovni partnerji. Projekt temelji na sodelovanju kulturno-umetnostnih na eni in vzgojno-izobraževalnih ustanov na drugi strani," je o projektu povedala Korenčeva. Tako si tudi v koprskem gledališču prizadevajo za oblikovanje preproste modela sodelovanja med umetniki in pedagogi ter želijo profesionalno gledališko produkcijo predstaviti kot celovit spekter izraznih sredstev.

Most med kulturo in izobraževanjem vztrajno krepijo tudi z zdaj že tradicionalnim jesenskim *Festivalom otroških predstav za mularijo Pri svetilniku*. Takrat se v nekaj tednih zvrsti več gledaliških predstav in drugih dogodkov za različne starostne skupine, ki jih obiščejo šole iz vseh štirih obalnih občin, pa tudi iz Hrpelj, Komna in Ilirske Bistrice. Festival je pred osmimi leti nastal z željo, da bi

FOTO: JAKA VARMUZ

Gledališka pedagoginja Vanja Korenč

vsakemu otroku iz koprške in sosednjih občin vsaj enkrat v šolskem letu omogočili obisk gledališča. Glede na to, da v zadnjih letih ugotavljajo rekorden obisk, kaže, da so v koprskem gledališču vsako leto korak bliže uresničitvi tega cilja.

Gledališka valilnica talentov

Med vsebinami, ki jih pripravljajo za otroke, velja omeniti še kulturni občasnik za mlade zanesnjake *Svetilnik*, ki izhaja že enajsto leto. Brezplačne številke vsebinsko zasnujejo in pripravijo v sodelovanju s številnimi drugimi obalnimi kulturnimi ustanovami; le-te skušajo otrokom na interaktiven način približati kulturne vsebine, ki predstavljajo stalno dejavnost posameznega kulturnega zavoda.

Da imajo otroci radi gledališče in da znajo začitati čarobnost odrskih desk, pa dokazuje tudi vedno večji vpis v gledališko šolo, ki jo vodita dramski igralec **Gregor Geč** in pedagoginja Vanja Korenč. *Gledališka šola Mavrična ribica* je namenjena osnovnošolcem, ki od oktobra do maja z osnovnimi gle-

dališkimi in improvizacijskimi tehnikami spoznavajo svet igre ter se preizkusijo v pisanju dramskih besedil. V učnem procesu se seznanijo tudi z delom režiserja, scenografa in kostumografa ter tako spoznajo celotno delovanje gledališča. Ob koncu gledališke sezone se občinstvu predstavijo s končno produkcijo, kar je za nabudne ljubitelje gledališča vsekakor neprecenljiva izkušnja.

Ustvarjanje za mlade je tako zagotovno ena od pglavitnih nalog Gledališča Koper. Želja po ustvarjanju in oblikovanju kakovostnega programa jim, kot pravijo, daje zagon za odkrivanje novih možnosti in novih svetov, zato upajo, da njihov trud čutijo tudi njihovi mladi obiskovalci, ki jih tako radi sprejmejo v svoje prostore. Iskrenemu, radoživemu in radovednemu občinstvu želijo pokazati, "koliko znanja in ljubezni premore naša umetnost, ki smo se ji zavezali, in kako zelo bi radi, da bi vas navdihovala, plemenitila in bodrila", je še zapisala Katja Pegan. V tem velikem in velikokrat nerazumljivem svetu pa sta prav ljubezen in znanje pglavitni vodila za življenje. • **KV**

FOTO: JAKA VARMUZ

Otroci svet gledališča v Kopru spoznavajo tudi na različnih delavnicah.

Gledališče kot poligon večšin

Gledališče je medij, v katerem je mogoče odkrivati mnogo večšin. Predvsem je to šola za življenje. S profesionalnim pristopom slušatelje učim iskrenosti, neposrednosti, odgovornosti do sebe in drugih, spoštovanja, sprejemanja drugačnih in učinkovitega dela v skupini. Gledališče zahteva timsko delo, kjer je pomemben vsak najmanjši kamenček v delovnem procesu. Vsak posameznik je svet zase, ki v ustrezni skupinski dinamiki dobi priložnost, da se na svoj način izrazi na odru. Poleg večšin odrskega govora in izraznosti telesa slušatelji ozaveščajo svoj potencial, ki v varnem okolju gledališča ponuja neskončne možnosti ustvarjanja in izražanja. Oder spodbuja ustvarjalno mišljenje, ki vedno prehaja od besed k dejanjem. Veseli me, da lahko gledališče približam tudi otrokom, ki so drugačni, vendar hkrati neusahljiv vir idej in spodbuda sebi ter drugim na poligonu življenja. **Gregor Geč**, dramski igralec in pedagog

Pred gostovanjem Istrskega narodnega gledališča iz Pulja

Gledališče krutosti na koprskem odru

Uprizoritev *Služkinj*, dramskega prvenca francoskega pisatelja, dramatika in političnega aktivista Jeana Geneta, ki je v režiji Damirja Zlatarja Freya in izvedbi Istrskega narodnega gledališča iz Pulja na lanskem mednarodnem festivalu komornega gledališča Zlati lev v Umagu prejela nagrado žirije za igralske dosežke, bo na koprskem odru gostovala v petek, 8. marca 2019.

Režiser **Damir Zlatar Frey**, ki je od konca osemdesetih do srede devetdesetih let minulega stoletja v produkciji gledališča Koreodrama na oder postavil kar tri Genetove igre, *Služkinji*, *Poostrni nadzor* in *Balkon*, se s prvo med njimi - po uprizoritvi v Ljubljani (1989) in zagrebškem gledališču Gavella (2001) - srečuje že tretjič. Tokratno uprizoritev podpisuje tudi kot dramaturg, scenograf in kostumograf, njeno dogajanje pa (v nasprotju z ljubljansko uprizoritvijo, ki je *Služkinje* postavila v nizek, zadušljiv prostor, od tal do stropa zatrpan s slamo in ob spolni mimikriji izpostavila sadomazohistično igro med sestrama) umešča na razkošno scenografijo meščanskega salona ter izpostavlja družbeno licemerje, ki je danes, kot so zapisali v gledališkem listu "postalo ne samo sprejemljiva, temveč tudi zaželena oblika obnašanja".

Predstava *Služkinji* v izvedbi Istrskega narodnega gledališča - Mestnega gledališča bo v Kopru gostovala 8. marca.

V *Služkinjah* spremljamo igro menjave vlog med služkinjama-sestrama, Claire in Solange, ki služita pri Gospe. Njuna igra, v kateri se izmenjujeta v vlogah služkinje in gospodarice ter skozi sadomazohistični obred raziskujeta odnos med gospodarji in po-

drejenimi, kot vedno doseže vrh v simuliranem uboju služkinje-Gospe, le da tokrat igrata vse do konca, ko mlajša, Claire, v vlogi Gospe, popije skodelico zastrupljenega čaja.

V uprizoritvi, ki spoštuje Genetovo idejo teatralizacije, saj

bríše meje med igro in stvarnostjo, služabnikom in gospodarjem, žrtvijo in krivnikom, hkrati pa poudarja razlike v družbeni hierarhiji in skozi videnje dveh žensk, ki nimata ničesar, ju pa njun družbeni položaj in delo postavljata v nezavidljiv položaj potlačenih, ponižanih in degradiranih, spregovori o razredni delitvi in poziciji nastopili igralki **Petra B. Blašković** (Solange) in **Rada Mrkšič** (Claire). V vlogi Gospe pa baritonist **Ronald Braus**. Žirija, ki je igralski trojec nagradila na lanskem festivalu Zlati lev v Umagu, je v utemeljitvi nagrade zapisala, da so igralci "z izjemno notranjo poetično močjo predstavili izkušnjo zunanjega sveta njihovih dramskih likov in z zamenjavo vlog oblikovali svet privida, ki v tej poetični in estetsko prefinjeni uprizoritvi bríše meje realnega in občinstvu ponudi svoje čarobno zrcalo". •

Klemen Slakonja in Big Band RTV Slovenija

Koncert, ki ga ne smete zamuditi

Čeprav je dramski igralec, pevec, televizijski voditelj in imitator Klemen Slakonja po slabem desetletju zapustil ljubljansko Dramo, ostaja odru, predvsem glasbenemu, zvest še naprej. Skupaj z dirigentom Lojzetom Krajnčanom in Big Bandom RTV Slovenija se po uspešnih nastopih po Sloveniji 4. marca predstavlja tudi na odru Gledališča Koper.

Na koncertu boste lahko prisluhnili nekaterim največjim hitom **Klemna Slakonje**, parodičnim priredbam popularnih pesmi, s katerimi se Klemen predstavlja na svojem youtubskem kanalu in dosegajo milijonske ogleda. Poleg tega pa bo Klemen kot eden najbolj glasbeno nadarjenih slovenskih igralcev zablestel še v pevsko zahtevnejših vlogah, na primer v operni ariji *Torna a Surriento*, v zmagovalni skladbi na izboru za Pesem Evrovizije leta 2017 *Amar pelos dois*, v vlogi Jana Plesstjenjaka, Magnifica ... Seveda bo koncert začinjeno s Klemnovim humorjem in teatrskim pristopom, zaradi česar bo to glasbeno doživetje edinstveno in nepozabno. •

Klemen Slakonja bo 4. marca nastopil z Big Bandom RTV Slovenija na odru koprskega gledališča.

Pred gostovanjem na 28. Dnevh komedije v Celju

Formula za uspeh

Po lanskem štirikrat "žlahtnem" nazivu na festivalu Dnevi komedije v Celju z muzikalom *Trač* in po uspešnici te sezone, muzikalom *Ventilator*, s katerim po dveh ponovitvah na domačem odru (5. in 6. marec) znova odhajajo na Dneve komedije, se zdi, da so v koprskem gledališču našli formulo za uspeh.

Ob vsečni komediografski predlogi, glasbi **Davorja Hercega** in režiji **Jake Ivanca** so za uspeh omenjenih muzikalov zasluzni predvsem igralci, domači in gostujoči, ki morajo biti hkrati tudi odlični pevci. Kako se koprski igralci znajdejo v muzikalih, še posebej, ko gre za koprodukcije, kjer morajo peti tudi v tujih jezikih (celo v madžarskem), smo povprašali dramskega igralca in člana Gledališča Koper **Roka Matka**.

"Z Ventilatorjem je na slovenskih odskih deskah zapihal nov in svež veter; predstava nas je po-

Rok Matek bo s koprskimi in novosadskimi kolegi v Ventilatorju znova zaigral v začetku marca na Dnevh komedije v Celju.

vezala preko meja, saj smo sodelovali z igralci z madžarskega gledališča iz Novega Sada. Muzikal je fantastična izbira, saj spregovori v univerzalnem jeziku, ki je glasba. V časih, ko je treba poudarjati srečevanje kultur, je takšen projekt dobra priložnost za spoznavanje delovanja gledališča tudi drugje," pravi Matek in priznava, da je bilo srečanje z madžarskim jezikom tako zahtevno kakor zabavno. "Učili smo se jezika drug od drugega in tudi s tem ustvarili odsko harmonijo, ki razveseljuje številne gledalce tako doma kot tudi v tujini," še poudarja Rok Matek. •

FOTO: ZDRAVKO PRIMOŽIČ/FPA

V komediji Norčije v spalnici v režiji Katje Pegan so ob gostih, Mojci Partljič, Alešu Valiču in študentoma AGRFT, Blažu Popovskemu in Maticu Valiču, nastopili tudi domači igralci, med njimi odlična igralka Anja Drnovšek (na fotografiji z igralcem Rokom Matkom po premieri), ki trenutno igra v kar osmih živih predstavah koprskega gledališča.

FOTO: ANDRAŽ GOMBAČ

Dan pred kulturnim praznikom so se vabilu v Gledališče Koper, kamor je na pogovor o kulturi, načrtih in njeni viziji vabila direktorica gledališča Katja Pegan, odzvali predstavniki obalnih kulturnih ustanov, predstojniki za družbene dejavnosti koprške, ankaranske in piranske občine ter novinarji. Udeleženci pogovora so se strinjali, da štiri obalne občine, še posebej, ko gre za projekte, ki presegajo meje posamezne, potrebujejo poenoten način financiranja. Prav tako so pozdravili tudi možnost, da obalne občine skupaj kandidirajo za EPK 2025.

FOTO: ARHIV SNG NOVA GORICA

Nekdanja igralka Andrej Jelačin (levo) in Sergej Ferrari (desno) sta na januarskem pogovoru Spomin, zarisan v čas, ki ga je vodil Blaž Valič, s svojimi spomini na ustvarjanje v novogoriškem gledališču nasmejala številne obiskovalce. Na februarskem pogovoru, ki bo jutri ob 19. uri, pa bosta o svojem delu v SNG Nova Gorica spregovorila Janez Starina in Tomica Dumančič. Nocoj ob 19. uri pa bo tudi pogovor o predstavi Za blagor vseh ljudi s prevajalcem besedila, sicer tudi piscem in režiserjem, Markom Sosičem. Vstop je prost. Prijazno vabljeni v SNG Nova Gorica!

FOTO: ARHIV SNG NOVA GORICA

V ponedeljek, 25. februarja, bo ob 19. uri v predverju SNG Nova Gorica odprtje razstave izbranih kostumov, ki jih je za različne predstave v novogoriškem gledališču oblikovala letošnja Prešernova nagrajenka Bjanka Adžić Ursulov. Vrhunska kostumografinja, ki je ustvarila kostume za več kot dvesto uprizoritev v različnih evropskih gledališčih, bo prisotna na odprtju razstave. Ob 20. uri pa si lahko ogledate Shakespearovo predstavo Macbeth v režiji Janusza Kice, pri kateri je tudi sodelovala dragocena soustvarjalca Bjanka. Vabljeni torej na odprto razstavo in srečanje z nagrajenko!

FOTO: LUCA QUARA

Tržaška poliinstrumentalistka Andrejka Možina je sprejela odgovorno nalogo, da je v muziklu Zadnjih pet let v tržaškem gledališču koordinirala in vodila delo instrumentalne skupine Glasbene matice. Glasbeniki, ki prihajajo iz različnih glasbenih okolij, so z njo prepotovali glasbene pokrajine, v katerih je vsak našel nove umetniške izzive v prijetnem vzdušju, ki ga je ustvarila zelo uigrana delovna ekipa.

FOTO: LUCA QUARA

Prevajalec Janez Usenik (v drugi vrsti skrajno desno) je prišel na predpremiero muzikla Zadnjih pet let v SSG Trst in se je postavil z ekipo predstave za spominsko fotografijo. Njegov prevod je bil deželen samih pohval, tudi s strani protagonistov, ki sta zelo cenila njegovo sposobnost tolmačenja muzikalnosti besedila v primerno sodobnem stilu ter s premišljenim obravnavanjem metrike, ki ustreza ritmično in melodično raznoliki glasbeni govoric.

Tantadruj je skupna mesečna čezmejna priloga treh primorskih profesionalnih gledališč. V času gledališke sezone izhaja vsako tretjo sredo v mesecu in sicer hkrati v Primorskih novicah in Primorskem dnevniku.

Izdajatelj: Primorske novice, d.o.o. Koper, s.r.l. Capodistria Ulica Osvobodilne fronte 12, 6000 Koper Primorski dnevnik Ulica Montecchi 6, Trst

UREDNIKA IN REDAKTORICA: Maja Pertič Gombač
SOUSTVARJALCI: Miha Trefalt (Gledališče Koper), Ana Kržišnik Blažica, Martina Mrhar in Dominika Prijatelj (Slovensko narodno gledališče Nova Gorica) ter Rossana Paliaga (Slovensko stalno gledališče Trst)

ELEKTRONSKI NASLOV: kultura@primorske.si
SKUPNA TISKANA NAKLADA: 28.000 izvodov.